

Kdo je Alen Božič?

Sem vsestranski, športno zelo aktiven, družinski človek. Sem oče treh otrok, dveh sinov in hčerke. Poleg redne zaposlitve, sem aktiven v krajevni skupnosti, različnih društvih od katerih sem najbolj aktiven v društvu nogometnih sodnikov, kjer sem poleg tega, da sem aktiven sodnik, tudi sekretar ter vodja treningov. Poleg družine, svoj prosti čas posvečam športu, poleg nogometa, ki je moja strast predvsem teku.

Koliko časa si sodnik futsala?

V sodniških vodah sem že od leta 2008, ko sem začel s sojenjem nogometa. Futsal sem po turnirjih začel soditi že kmalu po začetku sojneja, uradno pa sem se v futsal usmeril leta 2013, ko sem prišel tudi na enotno listo futsal sodnikov Slovenije.

Zakaj si postal futsal sodnik?

V začetku svoje sodniške kariere sem najprej sodil nogomet. Ta šport je moja strast že od malih nog. To sem podedoval od očeta, ki je tudi strasten pristaš te igre. Potem, ko sem kot majhen tudi 3 leta treniral ter igral za Primorje, sem zaradi različnih razlogov končal to pot, sem vedno imel željo da ostanem tesno povezan s to igro. Ko se mi je pri 17 letih ponudila priložnost, da se preizkusim kot nogometni sodnik, sem le to tudi zgrabil in me je hitro pritegnilo. Po nekaj letih sojenja zgolj nogometnih tekem, me je dober prijatelj in sodniški kolega Rustja Matej povabil, da bi se preizkusila tudi v sojenju futsala na višjem nivoju. Sprva sem bila malo skeptičen, toda po nekaj odsojenih tekmah sem hitro uvidel, da je to nekaj kar me resnično veseli in to želim početi še naprej. Tako se je moja pot začela samo vzpenjati.

Zakaj si se odločil za futsal?

Futsal sem začel soditi kasneje kot nogomet, vendar me je kmalu začel bolj privlačiti, zaradi same dinamike športa. Igra je precej hitrejša kot pri nogometu, več je kontaktov, bolj je potrebno biti pozoren pri različni situacijah. To so tudi glavni razlogi, da večina sodim futsal, čeprav še vedno ostajam tudi pri sojenju tekem nogometa, vendar v manjši meri.

Koliko tekem si do sedaj že odsodil?

Uff, že dologo ne štejem več, ji je pa bilo v dosedanji karieri ogromno. Če upoštevam tako tekme nogometa kot futsala je številka že krepko presegla mejo 1000.

Kaj ti v življenju največ pomeni?

V življenju mi največ pomeni družina. Podpora vseh, predvsem pa žene glede sojenja, mi dejansko omogoča, da se lahko s tem kar me veseli tudi ukvarjam v takšni meri kot se.

Ali se spomniš kakšnega posebnega dogodka s tekme?

Nekaj let nazaj sem sodil tekmo nogometa v Postojni na zelo razmočenem in blatnem igrišču. V enem momentu, ko sem pri teku stopil v blato, se mi je odtrgal in tam ostal podplat nogometnega čevlja, tako da sem bil v trenutku bos. Sreča pri vsem tem je bila, da se je to zgodilo ob koncu tekme, tako da sem potem lahko samo še odpisal konec.

Se tudi aktivno ukvarjaš s futsalom?

V smislu, da futsal igram, je moj odgovor ne. Zaradi številnih poškodb gležnjev, ki sem jih imel v preteklosti, sem ocenil, da je bolje, da futsal le sodim in ne igram. Včasih s prijatelji ali ostalimi sodniki odigramo kakšno prijateljsko tekmo, kaj več od tega pa ne.

Ali k temu spodbujaš tudi otroke?

K sojenju ne, ker so vsi še premajhni. Sta pa oba sinova že v nogometni šoli in oba igrata nogomet. Spodbujam jih naj počnejo tisto kar jih veseli. Ker je to zaenkrat nogomet, sem še toliko bolj zadovoljen in vesel. Kako se bodo odločili v prihodnosti, bo pokazal čas, jaz jih lahko le usmerjam in svetujem.

Anej, 9. razred